

L'HORA NOVA

Auxili decidit!

La lluita èpica d'aquests dies, a Madrid, crida a totes les voluntats antifeixistes a sumar-hi el seu esforç, per tal com la tenacitat de l'enemic segueix decidida a l'objectiu que considera el punt fort per al seu manteniment de la guerra. És visible que el comandament feixista no sent cap escrúpol de fer sentir els dolors més cruents de la guerra a la població indefensa—dones i infants—, tant sols per la presumpció de què ha de repercutir en la moral dels castigats. Nosaltres, els germans de tots els pobles d'Ibèria, hem de contribuir amb fermesa i decisió a ajudar als qui lluiten i es sostenen en la capital de la República, i no sols amb aportació de combatents i mitjans guerrers, sinó amb productes alimentosos i tot el que faci falta per al proveïment dels fronts i de la població. Del nostre ajut en dependrà bona part del manteniment de l'heroica resistència dels madrilenys, ja que el nostre auxili els proporcionarà reaccionar i cobrir-se de fortalesa en cada nova escomesa de l'allau mercenària.

Fitem tota l'atenció en l'aspecte que ha pres en aquestes hores la guerra civil provocada pel feixisme. L'ambició de Madrid situa els rebels en un pla de jugar s'ho tot. Per ells, la possessió de la capital de la República representaria la millor opció per a conquerir el favor descarat de les potències governades antidemocràticament. I si fracassen, no tenen remissió, perderan la guerra. Per aquesta raó, la lluita en els fronts del Centre ha de moure l'esforç de tots els pobles, de tot arreu s'han de posar en joc les possibilitats, en organització i elements. Als organismes dirigents, els compleix la missió d'aportar-hi homes i armes; els de la reraguarda, obrers i antifeixistes, han de correspondre hi amb l'esforç del treball, per assegurar el rendiment en la producció. Madrid, sentirà aviat l'escassetesa d'aliments; la seva producció sofreix les conseqüències de la mobilització ineludible. Cal, per tant, proveir i treballar per a les seves necessitats. Catalunya i els pobles de Llevant han de respondre plenament a les necessitats de Madrid, i tots els germans han d'ajudar a què es disposin els productes que calguin per al seu proveïment. Els camperols, davant de tothom, han de mostrar-se generosos amb el poble heroic que un dia sabé plantar cara a la «isidrada» d'uns propietaris folls, que anaven a pactar, des de la capital de la República, amb els grans terratinents de l'Espanya feudal.

EXPECTATOR

L'afer de les Germandats

Per acord recent de les organitzacions sindicals va quedar nomenada una comissió per a deixar resolt d'una manera provisional l'assumpte de les Germandats d'aquesta ciutat. Tenim entès que a Vic hi ha tres Germandats que entre totes inclouen la majoria de treballadors i, per consegüent, són en definitiva els mateixos associats els qui han de donar una nova estructuració a les associacions respectives. De manera que la comissió nomenada únicament té la missió de presentar un avantprojecte de reforma i portar-la a l'aprovació del soci i aquests han de dir la última paraula.

Nosaltres creiem que els comissionats que aquest afer són coneixedors de la matèria i per consegüent el projecte que sortirà de les seves mans estarà d'acord amb les necessitats de l'hora actual. Tots sabem que les Germandats són una branca de l'Assistència Social, deslligada, però, dels organismes municipals encara que llur control sigui necessari. Constituïda la nova Germandat amb la fusió de totes, els mateixos associats han de tenir-ne l'administració i la responsabilitat, sense ingerències estranyes ni favoritismes de cap mena, perquè s'ha d'acabar definitivament que una Germandat serveixi per a fer coaccions i fer passejades a les espatlles dels associats.

Coneixem els reglaments d'una Germandat vigatana que estan tan fora de to de l'esperit dels associats que no creiem que se'n pugui aprofitar ni un article. Per això és necessari elaborar un projecte amb uns reglaments que no parlin gaire de Caritat, però que la solidaritat de tots els associats sigui de veritables germans, sense trampes ni ficcions. Hem de demostrar que som capaços de no fer el malalt sense estar-ne ni de voler cobrar accidents de treball que ja són pagats per les respectives cases on es treballa.

Hi ha un aspecte que cal tenir en compte i és que les dones dels treballadors s'han de considerar tan treballadores com les que van al taller o a la fàbrica i, per tant no han de tenir cap desavantatge. No és just que una treballadora cobri l'assegur de Maternitat i la dona d'un treballador, que està obligada a atendre els fills i la casa i a treballar sense limitació d'hores, no pugui cobrar-lo. Amb això volem dir que la dona d'un treballador que sigui de la Germandat, ha de cobrar accident de treball, perquè no pot cobrar d'altre lloc, i en canvi necessita posar un substitut mitjançant pagament.

Tenint en compte la situació actual, nosaltres opinem que per ara està bé constituir una associació de treballadors que s'ajudin mútuament en casos de malaltia, tota vegada que inclús en el cas de cobrar el jornal, les despeses sempre són molt més elevades i amb una petita quantitat mesal poden cobrir-se amb relativa facilitat. Tot el que es faci amb esperit de solidaritat està d'acord amb la nostra manera de pensar.

Hem de procurar que ladita popular, AMOR DE GERMA, AMOR DE CA, resulti una dita sense sentit, gràcies al nostre comportament i al nostre desinterès.

RAMON VILACÍS